Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Sarcòfag dels senyors de Merlès

Lluçà

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Església parroquial de Santa Maria de Lluçà. Lluçà
Emplaçament	A 25 metres de la carretera BV-4341, punt quilomètric 14'500

Coordenades:

Latitud:	42.05051
Longitud:	2.03529
UTM Est (X):	420168
UTM Nord (Y):	4655834

Classificació

Número de fitxa	08109 - 168
Àmbit:	Patrimoni moble
Tipologia	Objecte
Estil / època:	Medieval
Segle	XIII
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Presenta la pedra erosionada amb la decoració i inscripció força desgastats.
Protecció	Física
Accés	Restringit
Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada accessible
Titular:	Bisbat de Vic. c. Santa Maria, 1. 08500. Vic
Fitxes associades:	

Monestir de Lluçà

Autoria de la fitxa	Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa:	dl., 13/07/2009 - 02:00

Descripció

Els sarcòfag es troba situat a la paret de llevant del claustre del monestir de Lluçà, sostingut per dues mènsules de pedra. Es tracta d'un sarcòfag de pedra d'uns 90 centímetres de llargada, amb una tapa també de pedra de doble vessant. En la seva cara davantera té una llegenda a la part superior amb una inscripció en dues línies amb lletra gòtica, que diu així: HOC EST:SEPULCRUM:BI:DE MERLES:CANONICI:ET:SACRISTE DE LUSSANO; a sota de la inscripció hi ha esculpits tres cèrcols lobulats: el de la dreta té el Crismon o anagrama de Crist amb lletres gregues, el del mig és un escut i el de l'esquerra és l'anagrama de Crist amb lletres llatines. L'escut que també es troba reproduït sota les dues mènsules de pedra que sostenen el sarcòfag està format per una franja horitzontal amb petits rombes o losanges dins d'ella. Es creu probable que sigui l'escut dels cavallers del cognom Merlès, castlans o guardians del castell de Merlès i súbdits dels senyors de Lluçà.

Història

La inscripció borrosa i de difícil lectura havia fet suposar a diversos autors que es tractava d'una tomba d'un senyor de Lluçà. Tot i així no es coneix cap notícia d'aquest Bernat de Merlès, canonge i sagristà, encara que podria ser un Bernat que era canonge al 1242, i per tant, devia morir a la segona meitat del segle XIII.

Bibliografia

PLADEVALL, Antoni (1997). Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana. Impremta Sellarès (Torelló).

